

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 25C/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114205818
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomír Mrva
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114205818.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudcom JUDr. Drahomírom Mrvom, v právnej veci navrhovateľa spol. Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO 35 697 270, práv. zast.: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom: Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti odporcovi: Marian Kubala, nar. 02.08.1971, trvale bytom: 023 41 Nesluša 815, občan SR, o zaplatenie 129,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 21,85 € spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 8,75 % ročne zo sumy 91,85 € od 05.10. 2012 do 21.10. 2013
 - 8,75 % ročne zo sumy 81,85 € od 22.10. 2013 do 21.11. 2013
 - 8,75 % ročne zo sumy 71,85 € od 22.11. 2013 do 21.01. 2014
 - 8,75 % ročne zo sumy 66,85 € od 21.01. 2014 do 23.02. 2014
 - 8,75 % ročne zo sumy 61,85 € od 24.02. 2014 do 23.03. 2014
 - 8,75 % ročne zo sumy 56,85 € od 24.03. 2014 do 23.04. 2014
 - 8,75 % ročne zo sumy 51,85 € od 24.04. 2014 do 22.06. 2014
 - 8,75 % ročne zo sumy 41,85 € od 23.06. 2014 do 22.07. 2014
 - 8,75 % ročne zo sumy 31,85 € od 23.07. 2014 do 24.08. 2014
 - 8,75 % ročne zo sumy 21,85 € od 25.08. 2014 až do zaplatenia
- všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 20.02.2014 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil odporcovi zaplatiť sumu 129,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne z dlžnej sumy od 05.10.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel Zmluvu č. A5796981, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi 1 ks SIM karty, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. SIM karte bolo pridelené účastnícke číslo 0908527399. Navrhovateľ uviedol, že odporca nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 91,85 eur za obdobie 2012/05-2012/07. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 20.09.2012 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca reagoval úhradou za služby v sume 20,- eur. Navrhovateľ sa domáhal jednak zaplataenia ceny služieb v sume 71,85 eur a zároveň náhrady škody, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Samsung E2550 white v celkovej výške 58,- eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, tj. ide o škodu, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi tým, že získal telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa podpisom dodatku zaviazal používať služby a platiť za ne po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania v súlade so Všeobecnými podmienkami čl. 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, tj. od 05.10.2012.

Odporca sa k návrhu vyjadril a uviedol, že si je vedomý dlžnej čiastky a chce ju splácať v splátkach a uviedol, že časť dlžnej sumy už zaplatil.

Podaním doručeným súdu dňa 08.09.2014 vzal navrhovateľ návrh čiastočne späť, pretože odporca uhradil dlžnú sumu a to sumu 25,- eur do podania návrhu a sumu 45,- eur po podaní návrhu. Vzhľadom na to súd uznesením zo dňa 10.09.2014 konanie v tejto časti zastavil.

Súd nariadil pojednávanie na deň 10.09.2014, na ktoré sa účastníci nedostavili. Odporca sa podaním doručeným súdu dňa 09.09.2014 ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní z dôvodu, že v tento deň je odcestovaný. Navrhovateľ sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil, nepožiadaval o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu, hoci mal predvolanie na pojednávanie doručené riadne do vlastných rúk. Súd preto pojednával v neprítomnosti účastníkov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ s odporcom uzavrel dňa 02.08.2011 Zmluvu o pripojení č. A5796981 spolu s dodatkom k zmluve o pripojení č. A5796981 zo dňa 02.08.2011. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie služieb v účastníckom programe Paušál 3 Eurá prostredníctvom mobilného telefónu, ktorému bolo priradené účastnícke telefónne číslo 0908527399. V zmysle dodatku navrhovateľ predal odporcovi mobilný telefón Samsung E2550 white za kúpnu cenu 9,- eur s DPH.

Využívaním telekomunikačných služieb odporcom vznikla navrhovateľovi celková pohľadávka v sume 91,85 eur ako nezaplatené mesačné poplatky za využitie predplatených služieb.

Odporcovi navrhovateľ zaslal pokus o zmier zo dňa 20.09.2012 s rozpisom neuhradených faktúr. Odporca na písomný pokus o zmier reagoval čiastočnou úhradou vo výške 20,- eur (úhrada zo dňa 22.10.2013, 22.11.2013). Dlžná suma tak činila 71,85 eur. Z tejto sumy odporca následne ešte uhradil 50,- eur. Neuhradená cena za služby, ktorej zaplataenia sa navrhovateľ v tomto konaní po čiastočnom späťvzatí domáha, tak predstavuje sumu 21,85 eur.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon): Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 2 zákona: Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) zákona: Podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 4 písm. b) zákona: Účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

V konaní mal súd za nesporne preukázané, že odporca porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy č. A5796981 tým, že riadne a včas nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby. V dôsledku uvedeného vznikla odporcovi v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení povinnosť zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku za neuhradené služby, pričom cena za služby bola odporcovi vyúčtovaná nasledovnými faktúrami:

- faktúra č. 2157125964, splatná dňa 06.07.2012 v sume 27,44 eur,
- faktúra č. 2160567494, splatná dňa 05.08.2012 v sume 2,33 eur,
- faktúra č. 2160574187, splatná dňa 05.08.2012 v sume 3,98 eur,
- faktúra č. 2153669179, splatná dňa 05.06.2012 v sume 57,77 eur,
- faktúra č. 2153663728, splatná dňa 05.06.2012 v sume 2,33 eur, z ktorej sumy po čiastočných úhradách odporcu je dlžných ešte 21,85 eur.

Keďže v konaní nebolo preukázané, že by odporca uhradil zvyšok dlžnej sumy vo výške 21,85 eur titulom ceny za služby využívané na základe uzatvorenej zmluvy o pripojení a dodatku k nej, na ktorých úhradu je odporca povinný v zmysle zmluvy a vyššie citovaných zákonných ustanovení, súd v súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami priznal navrhovateľovi sumu 21,85 eur vzhľadom na to, že dlh bol riadne a dostatočne preukázaný.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ): Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ: Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka: Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Sadzby sú uverejnené na internetovej stránke NBS).

Súd taktiež priznal navrhovateľovi úrok z omeškania tak, že priznaný úrok z omeškania reflektuje jednotlivé čiastočné platby odporcu vykonané v celkovej sume 70,- eur a súčasne priznal zo zostatku dlžnej sumy 21,85 eur úroky z omeškania od poslednej odporcovej úhrady až do zaplatenia. Úrok z omeškania súd priznal v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to vo výške 8,75 % ročne (ako sadzbu 0,75% zvýšenú o 8 percentuálnych bodov), a to odo dňa 05.10.2012, ako dňa nasledujúceho po dni uvedenom v pokuse pokonávku ako dátum splatnosti (04.10.2012).

Navrhovateľ po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,

b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť navrhovateľa zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,

c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú,

už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného komunikačného zariadenia - telefónu a jeho akciovou cenou.

Navrhovateľ vyčíslil náhradu škody nasledovne:

- škoda vo výške 58,- eur ako rozdiel medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu (67,- eur) a akciovou cenou, za ktorú bol mobilný telefón odporcovi predaný (9,- eur).

Podľa čl. 3. bod 3.7 Dodatku k zmluve o pripojení, Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 a 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Taktisto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 zák. č. 40/1964 Z.z., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ): Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však

vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozávazkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozávazkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov.

Pri tomto konštatovaní súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP bodu 2.1, spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe....

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP , ... zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami...

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo, a teda nebolo preukázané, že by odporca svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov nesplnil.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza, že podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva komunikačné zariadenie alebo mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou telefónu, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu. Navrhovateľ odpredal odporcovi telefón za výhodnú akciovú kúpnu cenu, hoci navrhovateľovi bolo zrejme, že jeho skutočná cena v čase predaja je niekoľkonásobne vyššia, avšak s odporcom si i napriek tomu dojednal kúpnu cenu zníženú a takúto zníženú cenu od odporcu aj riadne obdržal.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva uzatvorená s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

S poukazom na to, že neboli naplnené predpoklady vzniku nároku na náhradu škody, súd návrh o zaplatenie sumy 58,- eur uplatnenej titulom náhrady škody s uplatneným úrokom z omeškania zamietol.

Vo výroku o náhrade trov konania medzi účastníkmi konania rozhodol v tomto uznesení súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 zák. č. 99/1963 Z.z., Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Zároveň súd aplikoval ust. § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Navrhovateľ bol neúspešný v časti o zaplatenie 58,- eur (zamietnutá časť) a okrem toho i v časti, v ktorej bolo konanie v dôsledku späťvzatie návrhu zastavené čo do sumy 25,- eur, pretože k späťvzatiu návrhu v tejto časti došlo z dôvodu úhrad odporcu zo dňa 22.10.2013, 22.11.2013 a 22.01.2014, teda úhrad realizovaných ešte pred podaním návrhu, keďže návrh na začatie konania bol podaný na súd až dňa 20.02.2014. Preto možno konštatovať, že navrhovateľ zavinil, že v tejto časti bolo konanie zastavené, pretože zoberal návrh späť v časti o 25,- eur pre úhrady odporcu, ktoré ale neboli realizované po podaní návrhu, ale ešte pred jeho podaním, a teda je nutné aplikovať § 146 ods. 2 vetu prvú OSP. Zhrnúc uvedené, navrhovateľ bol neúspešný čo do sumy 58,- eur (zamietnuté) a 25,- eur (zastavené), spolu v sume 83,- eur. Vo zvyšku (v časti, v ktorej súd návrhu vyhovel a v časti, v ktorej bolo konanie zastavené pre úhrady odporcu vykonané po začatí konania), bol úspešný odporca. Je teda zrejmé, že navrhovateľ bol neúspešný čo do sumy 83,- eur, a teda v tejto časti bol úspešný odporca, ktorý je preto v konaní úspešnejším účastníkom a mal by právo na pomernú náhradu trov konania voči navrhovateľovi. Keďže si však odporca náhradu trov neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.